

PYTANIA PRAWNE DO IZBY ADMINISTRACYJNEJ, PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

III ZP 17 /99 Pytanie prawne Ministra Pracy i Polityki Socjalnej przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy należności na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne są należnościami Skarbu Państwa, o których mowa w art. 18 ustawy z dnia 29 grudnia 1993 r. o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. z 1994 r. Nr 1, poz. 3)?”

UCHWAŁY IZBY ADMINISTRACYJNEJ, PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

III ZP 8/99 z dnia 11 maja 1999 r. w składzie 3 sędziów na pytanie Sądu Okręgowego w Gdańsku z siedzibą w Gdyni:

Termin wystąpienia z wnioskiem o wypłatę świadczeń pracowniczych, określony w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 28 czerwca 1995 r. o zmianie ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. Nr 87, poz. 435), nie podlega przywróceniu.

III ZP 7/99 z dnia 12 października 1999 r. w składzie 3 sędziów na pytanie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu:

Osoba niezdolna do samodzielnej egzystencji nie zachowuje prawa do wypłaty dodatku pielęgnacyjnego wówczas, gdy wypłata renty z tytułu niezdolności do pracy podlega zawieszeniu w całości.

III ZP 9/99 z dnia 27 października 1999 r. w składzie 7 sędziów na pytanie składu 3 sędziów Sądu Najwyższego:

Naczelnny Sąd Administracyjny nie jest właściwy w sprawie ze skargi żołnierza na orzeczenie wojskowej komisji lekarskiej w przedmiocie związku choroby (inwalidztwa) ze służbą wojskową.

III ZP 13/99 z dnia 27 października 1999 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Ministra Pracy i Polityki Socjalnej:

Oceny niezdolności do pracy osób represjonowanych w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (jednolity tekst: Dz.U. z 1997 r. Nr 142, poz. 950 ze zm.), ubiegających się o rentę z tytułu niezdolności do pracy na podstawie art. 12 ust. 2 tej ustawy, dokonuje lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych bez udziału lekarza przedstawiciela Związku Inwalidów Wojennych Rzeczypospolitej Polskiej.

III ZP 15/99 z dnia 27 października 1999 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Ogólnopolskiego Narodowego Związku Zawodowego Komisji Zakładowej przy Zakładach Przemysłu Dzierżarskiego „Wola” w Zduńskiej Woli – dotyczącego „rozpoznania sprawy w innym składzie” w wypadku uchylecia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania (art. 386 § 5 k.p.c.) postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 30/99 Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Radomiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Jaki środek odwoławczy – apelacja, czy zażalenie – przysługuje od postanowienia (także negatywnego) o ustanowieniu (zmianie) opiekuna?”

III CZP 31/99 Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Sieradzu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Od kiedy liczy się termin do wniesienia zażalenia przez komornika na podstawie art. 770 zdanie 4 k.p.c.?”

III CZP 32/99 Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krośnie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w rozumieniu art. 19 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz.U. Nr 85, poz. 388 z późn. zm.) każdy samodzielny lokal spełniający warunki techniczne z art. 2 ust. 2 tej ustawy należy wliczać do sumy lokali mającej wpływ na sposób wykonywania zarządu, czy też zgodnie z art. 2 ust. 1 cytowanej ustawy wlicza się tylko samodzielne lokale, które mogą stanowić odrębne nieruchomości?”

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

I CKN 1461/98 - postanowienie z dnia 21 kwietnia 1999 r.

Jeżeli wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych złożony przez stronę w terminie otwartym dla uiszczenia wpisu od apelacji został prawomocnie oddalony, bezskuteczny upływ terminu oznaczonego w zarządzeniu przewodniczącego wydanym ponownie powoduje odrzucenie apelacji, choćby strona złożyła kolejny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych.

II CKN 266/98 – wyrok z dnia 22 kwietnia 1999 r.

Jeżeli mają być umorzone udziały jednego ze współników, na podstawie postanowienia umowy spółki, nie określającego szczegółowych przesłanek umorzenia, jego zgoda na umorzenie warunkuje prawidłowość uchwały zgromadzenia współników w przedmiocie umorzenia.

I CKN 1139/97 – wyrok z dnia 20 maja 1999 r.

Nie ma podstaw do dochodzenia od operatora sieci kablowej, dokonującego retransmisji w warunkach określonych w art. 24 ust. 3 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, roszczeń przewidzianych w art. 79 ust. 1 tej ustawy.

III CKN 261/98 – wyrok z dnia 26 maja 1999 r.

Naruszenie przy wyborach obowiązku tajnego głosowania, przewidzianego w art. 411 k.h., na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy spółki akcyjnej stanowi podstawę do skutecznego zaskarżenia na podstawie art. 413 k.h. podjętej uchwały.

II CKN 379/98 – wyrok z dnia 8 czerwca 1999 r.

Przewidziane w art. 65 § 2 k.c. wymaganie badania zgodnego zamiaru stron i celu umowy ogranicza w istotnym stopniu możliwość werbalnej interpretacji umowy.

II CKN 380/98 – wyrok z dnia 8 czerwca 1999 r.

Wierzyciel spółki cywilnej, pozwany przez jednego z jej współników z tytułu

osobistego względem niego długu, może podnieść zarzut potrącenia, jeżeli zachodzą przesłanki wymienione w art. 498 § 1 k.c., może także wystąpić przeciwko powodowi z powództwem wzajemnym.

III CKN 392/99 – postanowienie z dnia 10 czerwca 1999 r.

Strona, która jeszcze na 3 dni przed upływem terminu do wniesienia kasacji nie udzieliła zlecenia adwokatowi lub radcy prawnemu do sporządzenia kasacji, nie może żądać przywrócenia terminu, choćby w tych dniach była chora (art. 168 § 1 k.p.c.).

II CKN 441/98 – wyrok z dnia 11 czerwca 1999 r.

Odszkodowanie przewidziane w art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (jednol. tekst: Dz.U. z 1991 r. Nr 30, poz. 127 ze zm.) miało charakter cywilnoprawny. Ustalenie jego wysokości, w sytuacji objętej dyspozycją art. 70 ust. 1 powołanej ustawy, w postępowaniu sądowym, wymagało uwzględnienia przede wszystkim postanowień umowy, na podstawie której właściciel udostępnił nieruchomość w celu zainstalowania określonego urządzenia technicznego, a także przepisów Kodeksu cywilnego regulujących ogólne zasady ustalania odszkodowania (art. 361 – 363 k.c.).

II CKN 378/98 – wyrok z dnia 18 czerwca 1999 r.

Odzyskanie przez właściciela przedmiotu najmu w drodze samopomocy nie uzasadnia roszczenia odszkodowawczego byłego najemcy o zwrot utraconych korzyści.

I CKN 57/98 – wyrok z dnia 23 czerwca 1999 r.

Do odszkodowania przysługującego ubezpieczającemu z tytułu umowy ubezpieczenia przepis art. 362 k.c. nie ma zastosowania.

I CKN 63/98 – wyrok z dnia 23 czerwca 1999 r.

Art. 448 k.c. w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 23 sierpnia 1996 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny (Dz.U. Nr 114, poz. 542) nie ma zastosowania do zobowiązań powstałych wskutek naruszenia dobra osobistego przed dniem 28 grudnia 1996 r.

III CKN 268/98 – wyrok z dnia 24 czerwca 1999 r.

Nie powoduje nieważności poręczenia brak oznaczenia jego górnej granicy w umowie zlecającej bankowi kredytowanie sprzedaży ratalnej, gdy o wyborze kredytobiorcy i wysokości każdego poręczanego kredytu, decyduje sam poręczyciel.

III CKN 315/98 – wyrok z dnia 6 lipca 1999 r.

Świadczenia odszkodowawcze zakładu ubezpieczeń są terminowe. Zakład nie pozostaje jednak w opóźnieniu co do kwot nie objętych jego „decyzją”, jeżeli poszkodowany po jej otrzymaniu lub wcześniej nie określi kwotowo swego roszczenia.

I CKN 184/99 – postanowienie z dnia 7 lipca 1999 r.

Nażożenie przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na przedsiębiorcę kary pieniężnej za niezgłoszenie zamiaru łączenia przedsiębiorców w terminie 14 dni od dokonania czynności łączenia, objęcia lub nabycia akcji albo udziałów ma charakter uznaniowy i nie jest uzależnione od oceny skutków wpływu łączenia przedsiębiorców na konkurencję (art. 11 ust. 2 pkt 3 i art. 15a ust. 1 ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym – Dz.U. z 1997 r. Nr 49, poz. 318 ze zm.).

I CKN 504/99 – postanowienie z dnia 7 lipca 1999 r.

Zarzut naruszenia art. 382 k.p.c. w zasadzie nie może stanowić samodzielnego uzasadnienia podstawy kasacyjnej z art. 393¹ pkt 2 k.p.c., lecz konieczne jest wskazanie także tych przepisów normujących postępowanie rozpoznawcze, którym sąd drugiej instancji, rozpatrując apelację, uchybił.

III CKN 98/99 – wyrok z dnia 9 lipca 1999 r.

Nieważną jest umowa dzierżawy obwodu łowieckiego zawarta z naruszeniem prawa pierwszeństwa dotychczasowego dzierżawcy, przewidzianego w art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie (Dz.U. Nr 147, poz. 713).

II CKN 451/98 – wyrok z dnia 14 lipca 1999 r.

Sprawa o zapłatę wynagrodzenia za usługi prawne świadczone na rzecz przedsiębiorcy przez adwokata prowadzącego indywidualną kancelarię adwokacką jest sprawą gospodarczą w rozumieniu art. 479¹ § 1 k.p.c.

I CZ 76/99 – postanowienie z dnia 15 lipca 1999 r.

Asesor prokuratury nie jest uprawniony do samodzielnego wniesienia kasacji.

I CKN 83/99 – wyrok z dnia 15 lipca 1999 r.

Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa reprezentuje w procesie pozwany Skarb Państwa w sprawach o zwrot równowartości mienia dochodzony na podstawie art. 10 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz.U. z 1991 r. Nr 34, poz. 149).

I CKN 496/99 – wyrok z dnia 27 lipca 1999 r.

Zalanie rzeczy wodą użytą do gaszenia pożaru objęte jest ryzykiem ubezpieczenia budynków, budowli i mienia od ognia i innych żywiołów.

II CKN 452/98 – wyrok z dnia 28 lipca 1999 r.

Wpływ formalnego uchybienia na podjęcie czy treść uchwały podjętej przez organ Spółdzielni jest okolicznością faktyczną, która w razie gdy nie jest znana powszechnie ani nie została w toku postępowania przyznana przez stronę przeciwną podlega wykazaniu stosownie do reguł przewidzianych w art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c.

II CKN 552/98 – wyrok z dnia 28 lipca 1999 r.

Wydanie rzeczy nie jest jednoznaczne z odbiorem rzeczy przez kupującego.

III CZ 71/99 – postanowienie z dnia 29 lipca 1999 r.

Od kasacji w sprawie o zarejestrowanie tytułu prasowego pobiera się wpis stały przewidziany w § 19 w zw. z § 20 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 17.XII.1996 r. w sprawie określenia wysokości wpisów w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 154, poz. 753 ze zm.).

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 44/99 Pytanie prawne Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy osoba, korzystająca ze statusu świadka koronnego nie podlega karze – na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o świadku koronnym (Dz.U. Nr 114, poz. 738) – za ujawnione przez siebie przestępstwa popełnione w ramach jej udziału w zorganizowanej grupie lub związku mającym na celu popełnianie przestępstw (art. 258 k.k.), o której istnieniu

poinformował organ prowadzący postępowanie karne, a nie należące do katalogu przestępstw określonych w art. 1 ust. 1 tejże ustawy?”

I KZP 45/99 Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

a) „Do jakiego momentu w toku postępowania wykonawczego skazany na karę pozbawienia wolności nie przekraczającą dwóch lat, uprzednio korzystający z odroczenia wykonania kary przez okres co najmniej jednego roku, może wnosić o warunkowe zawieszenie wykonania kary, w szczególności czy wniosek taki złożony po rozpoczęciu odbywania kary powinien być merytorycznie rozpoznany

b) w razie odpowiedzi stwierdzającej, iż rozpoczęcie odbywania kary powoduje niemożność warunkowego zawieszenia wykonania kary po myśli art. 152 k.k.w. rozstrzygnięcia wymaga zagadnienie czy zasada ta dotyczy odbywania kary, o której zawieszenie chodziło we wniosku, czy także odbywania innych kar pozbawienia wolności?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 12/99 z dnia 14 października 1999 r. w składzie 7 sędziów na pytanie składu 3 sędziów Sądu Najwyższego:

1. Na podstawie art. 88 ust. 3 ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o cudzoziemcach (Dz.U. Nr 114, poz. 739) dopuszczalne jest nie tylko zażalenie na postanowienie o zastosowaniu aresztu, ale także na postanowienie o odmowie zastosowania tego środka.

2. Stroną postępowania w przedmiocie zastosowania aresztu w celu wydalenia (art. 88 ust. 2 tejże ustawy) – obok cudzoziemca, którego dotyczy wniosek o zastosowanie tego środka – jest prokurator.

I KZP 32/99 z dnia 14 października 1999 r. w składzie 7 sędziów na pytanie składu 3 sędziów Sądu Najwyższego:

Zakres pojęcia posiadania, stanowiącego znamię przestępstwa określonego w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1993 r. o oznaczeniu wyrobów znakami skarbowymi akcyzy (Dz.U. Nr 127, poz. 584), nie jest ograniczony do posiadania samoistnego lub zależnego w rozumieniu art. 336 k.c., lecz obejmuje każde faktyczne władanie wyrobami, o których mowa w tym przepisie, w tym również wykonywane za kogo innego.

I KZP 33/99 z dnia 20 października 1999 r. w składzie 3 sędziów na pytanie Sądu Okręgowego w Tarnowie:

Sformułowanie zawarte w art. 456 k.p.k. oznacza, że sąd odwoławczy orzeka w formie wyroku tylko wtedy, gdy utrzymuje w mocy, zmienia lub uchyla zaskarżony wyrok sądu pierwszej instancji; a contrario, sąd odwoławczy orzeka w formie postanowienia wtedy, gdy rozstrzyga merytorycznie, po przeprowadzeniu rozprawy, apelację złożoną od samego uzasadnienia takiego wyroku.

I KZP 37/99 z dnia 20 października 1999 r. w składzie 3 sędziów na pytanie Sądu Okręgowego w Łodzi:

„Czy wskazany w art. 474 § 2 k.p.k. czas trwania dochodzenia, którego przekroczenie powoduje, że dalsze postępowanie prowadzi się na zasadach ogólnych dotyczy dochodzenia prowadzonego w trybie uproszczonym, czy także dochodzenia zwyczajnego?”
postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 35/99 z dnia 27 października 1999 r. w składzie 3 sędziów na pytanie Sądu

Okręgowego w Tarnowie:

Przewidziany w art. 306 § 2 k.p.k. tryb rozpoznawania zażalenia na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego, polegający na możliwości przychylenia się przez prokuratora nadrzędnego do tego zażalenia, odnosi się również do sytuacji, gdy wniesiono zażalenie na zarządzenie prokuratora o odmowie przyjęcia środka odwoławczego od postanowienia odmawiającego wszczęcia postępowania przygotowawczego.